Ευχαριστία στην Αγιασμένη μου Αθήνα (Ανδρέας Χριστοφόρου, συνεργάτης του Ι. Ν. Αγ. Θεράποντος Ζωγράφου)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 2 Μαΐου, 2020

Ευχαριστούμε που μας φιλοξενείς τόσα χρόνια και μας κάνεις μετόχους της Ζωής των Αγίων σου!

Αθήνα του Αγίου Νεκταρίου!

Εκεί στο Αρεταίειο είναι ακόμα το κρεββάτι που άφησε η Αγιασμένη ψυχή του Αγίου Νεκταρίου **το πονεμένο σώμα για να ανέβει στον Βασιλέα των Ουρανών!**

Εκεί κάπου στο Κουκάκι ήταν το φτωχικό σπίτι που έμενε κυνηγημένος από τους συκοφάντες, μη έχοντας να πληρώσει το νοίκι.
Εκεί τον είδε η αγανακτισμένη απλήρωτη σπιτονοικοκυρά όταν άνοιξε απότομα το δωμάτιό του, και έκπληκτη τον είδε αρπαγμένο στην προσευχή διάπυρο, με σηκωμένα τα χέρια στον Θεό!

Εκεί στη λεωφόρο Βουλιαγμένης ο Άγιος Νικόλαος ο Πλανάς **λειτούργαγε και μοίραζε « Ζωήν Αιώνιον»!**

Εκεί στο «Λοιμωδών Νόσων» στο Αιγάλεω, δίπλα στην Ιερά Οδό ένας Λεπρός, ο Όσιος Νικηφόρος άφηνε με το Μαρτύριο της Λέπρας, «οσμήν ευωδίας Πνευματικής» και διάδοχο Μέγα τον π. Ευμένιο Σαριδάκη με τις ατέλειωτες ακολουθίες και την ατέρμονη Μετάνοια.

Εκεί στον τόπο της αποφυγής μια μυστική ομάδα ανωνύμων λεπρών σε αγίαζε καθημερινά Αθήνα μου!

Ενώ έφευγε ο γέρων Ευμένιος από το Λοιμωδών Νόσων για τον Ευαγγελισμό για την τελευταία νοσηλεία του, στο δρόμο ευλογούσε την Αθήνα κι έλεγε: «Ωραία που είναι η Αθήνα! Ευλογημένη Αθήνα!» Ευλογούσε τους δρόμους, την Ομόνοια, την Αγορά, την Μητρόπολη, την Βουλή, όλη τη πόλη!

Τι άλλο άραγε να έβλεπε ο Άγιος Γέροντας στην Αθήνα, παρά την σφραγίδα της Αγιότητας που άφησαν στην πορεία τους τόσοι Άγιοι της, φανεροί και κρυφοί, παλαιοί και σύγχρονοι;

Στον Ερυθρό Σταυρό, ακούραστος διάκονος πάντων ο θαυμαστός π. Ελπίδιος, αδελφός του Αγίου Φιλουμένου του Αγιοταφίτου, έδωσε την μαρτυρία του στους ασθενείς και στους ανήμπορους!

Θαμμένος, αγιάζει την Ροδόπολη της Σταμάτας μαζί με τον πρόσφατα εκταφέντα άγιο Πατέρα Αθανάσιο Χαμακιώτη!

Γέμισε ο αέρας της Αθήνας ευωδία τον 20ο Αιώνα!

Και να, προβάλλει η ρωμαλέα μορφή του αγιασμένου π. Σίμωνα του Αρβανίτη και του διαδόχου του, καταξιωμένου λεβίτη, του έμπρακτου τηρητή του Ευαγγελίου, του Κήρυκα των Εντολών του Θεού, του ταπεινού, πράου και μειλίχιου π. Μάρκου Μανώλη! Ποιος τον εγνώρισε και δεν ένοιωσε την Αγιότητα του; Άνθρωπος ολονύκτιας και διαρκούς Μετανοίας και προσευχής, διακονίας μυστικής αλλά και έμπρακτης;

Ποιός άραγε γνώριζε τον μυστικό Άγιο Πατέρα Αντώνιο Γκίκιζα που συκοφαντημένος καθαγίασε τη λεωφόρο Αλεξάνδρας, στην καρδιά της κίνησης στο ημιυπόγειο διαμέρισμα; Ποιός γνώριζε ότι αυτός ήταν η ανάπαυση του Αγίου Πορφυρίου;

Ποιος θα φανταζόταν ότι στην καρδιά της Αθήνας όπου το εμπόριο, η

πορνεία, οι παράνομες συναλλαγές, το χρηματιστήριο, η κεντρική Αγορά, το πάρε δώσε και το σούρτα φέρτα, θα αγιαζότανε μια τεράστια μορφή Αγιότητας, ένας αγράμματος παντογνώστης, ένας ακάματος Λειτουργός, σ' ένα μικρό εκκλησάκι του Αγίου Γερασίμου, ο Άγιος Πορφύριος;

Ω Αθήνα μου Αγιασμένη! Ω πολύβουη Αγία Έρημος Αθήνα!
Ω Αρχοντική Αθήνα, ταπεινή, που ενώ έβγαλες τόσους μεγάλους σύγχρονους Αγίους που συνέχισαν την Αγιότητα της Αγίας Φιλοθέης, έμεινες Άγνωστη σαν τόπος Αγιασμού του 20ου και του 21ου Αιώνα!

Όλοι τρέχουν να προσκυνήσουν!
Που πάτε; Πήγατε στο Αρεταίειο;
Πήγατε στον Αγ. Γεράσιμο στην Πολυκλινική;
Πήγατε στον Άγιο Ιωάννη στη Λεωφ. Βουλιαγμένης;
Πήγατε στο Ναό των Αγίων Αναργύρων του Νοσ. Λοιμωδών Νόσων στους Αιγάλεω;
Πήγατε στην Ροδόπολη; Πήγατε στον Διόνυσο στο Ναό του Αγ Γεωργίου στον τάφο του π. Μάρκου;

Αγία ταπεινή αρχόντισσα Αθήνα! Μυρίσατε τον Αέρα του Ευωδιαστό αυτών και πολλών αγνώστων Αγίων που είναι θαμμένοι στα σπλάχνα της; Πολλούς Αγίους ανέθρεψες Αθήνα μου και έχεις στα σωθικά σου!

Η Παράδοση συνεχίζεται. Άνοιξε την πόρτα του 20ου Αιώνα ο Άγιος Νεκτάριος, την περπάτησαν όλοι οι πιο πάνω και ακόμη περισσότεροι μυστικοί. Την περπατούν και σήμερα μυστικοί διάδοχοι του Αγίου Πνεύματος. Βουή, χαμός, κίνηση, πορείες, αυτοκίνητα, πεζοί, φανάρια, τρόλεϊ και λεωφορεία όλα κινούνται ασταμάτητα. Κι όμως υπάρχουν διαμερίσματα -κελιά κι ησυχαστήρια- σε πολυκατοικίες που γνέθουν μυστικά τις νύχτες το νήμα της Ζωής, αθέατοι ησυχαστές, άνδρες και γυναίκες, που αναπαύουν τον Θεό όντας «πτωχοί τω Πνεύματι» και υπήκοοι της Βασιλείας των Ουρανών!

Όλοι αγωνιούν για την Κρίση για τον επερχόμενο μεγάλο πόλεμο που θα ταράξει το παγκόσμιο, ελάχιστοι όμως ξέρουν ότι την πορεία του κόσμου την καθορίζουν οι ελάχιστοι κρυμμένοι «ασήμαντοι» εργάτες της Μετάνοιας που αλλάζουν με τα δάκρυα της δικής τους μετανοίας την οργή του Θεού για την ξέφρενη ακολασία, σε Έλεος και Πρόνοια για όλο τον κόσμο.

Όσο βλέπει ο Θεός την Μετάνοια των ελαχίστων, παραβλέπει την αμαρτία των πολλών και η ζωή συνεχίζεται, ο πόλεμος αναβάλλεται, γιατί νέοι άνθρωποι μετανοούν και μπαίνουν στην Εκκλησία!

Παράτεινον το Έλεος σου τοις γινώσκουσι Σε!

Αθήνα μου περιφρονημένη, ήσουν η πιο όμορφη, ασκήμηνες και ταπεινώθηκες και είσαι γεμάτη Αγίους παλιούς και σύγχρονους!

Αθήνα μου, ευχαριστώ!

Ανδρέας Χριστοφόρου,

Πρόσφυγας από την Κύπρο στην Αθήνα για 44 χρόνια!

(Πηγή: ag-therapon-zografou.gr*)*